

[Albrechtsen]

har sagt. Jeg synes egentlig, det er et problem, at udenrigsministeren ikke kan begribe, hvad det er, der er sagt. Jeg synes, det er et problem, fordi der må være parlamentarisk kontrol med disse ting. Vi bliver nødt til at kræve, at udenrigsministeren bekvæmmer sig til at begribe dette, således at de danske repræsentanter i EF ikke ved en fejltagelse skulle komme til at godkende ting, man ikke har opfattet korrekt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kan bekræfte over for hr. Ivar Nørgaard, at kommer der fornuftige forslag til markedsudvalget, som er i overensstemmelse med SFs politik, så tager vi stilling til de sager efter deres indhold. Det er en af grundene til, at vi sagde nej til arbejdstidspapiret, som det blev lagt frem. Vi er imod, at man skal klare arbejdstidsnedsættelsen via deltid og flekstid. Det er ikke vores politik, det er vi imod, det er borgerlig politik. Derfor siger vi nej. Vi vurderer sagerne efter deres indhold. Det kan vi godt gøre, samtidig med at vi er imod EF-konstruktionen og vil bekæmpe EF.

Problemet er, at miljøproblemer ikke er begrænset til EF. Vi har snakket om sur regn. Det er også et østeuropæisk problem. Det er en sag af vital betydning for Sverige og af vital betydning for Norge.

Jeg er bange for minimumstankegangen. Lad os lave et forpligtende miljøsamarbejde med de lande, der vil være med på et maksimalt niveau. Er der nogle, der vil stå uden for det fællesskab, så må vi sætte et pres i gang mod dem. Det er den måde, vi tror et samarbejde i Vesteuropa omfattende andre lande end dem, der er i EF, burde organiseres på, ikke i EFs bureaukratiske jungle.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Fru Lilli Gyldenkilde kunne ikke lide, at jeg sagde, at nu ville jeg prøve at få SF til at begribe dit og dat. Fru Lilli Gyldenkilde kunne ikke lide den formulering. Jeg er selvfølgelig ked af, at hr. Albrechtsen siger, at det, jeg har sagt, er ubegribeligt. Jeg må én gang til prøve at gøre det begribeligt.

Det er altså spørgsmålet om EF og arbejdstidsforkortelsen og kampen mod arbejdsløsheden. Jeg vil gerne skære ud i pap, at det, der er socialdemokratiets holdning, og det, vi støtter, er, at bestræbelser for at opnå de to formål lettest lader sig gennemføre, hvis de finder sted i de enkelte nationer samtidig og så vidt muligt koordineret, og det kan man hjælpe med til i EF, når man mødes og taler om, hvordan det skal gennemføres. Men det skal gennemføres på arbejdsmarkedet herhjemme ved overenskomster mellem arbejdere og arbejdsgivere.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal da sige tak til hr. Ivar Nørgaard for det svar, for så er det punkt i dagsordenen i bedste fald det, der på nudansk hedder noget plut. Det er det selvfølgelig også, når regeringen kan gå med til denne dagsorden.

Nu har jeg fornøjelsen af også at være arbejdsmarkedsordfører, og i utallige diskussioner om arbejdstid, arbejdsløshed og arbejdstidsnedsættelse har vi gang på gang hørt, at der er kæmpeforskel på, hvad socialdemokraterne mener der skal gøres på det område, og hvad regeringen mener der skal gøres på det område.

Da vi fik arbejdstidsredegørelsen, var det ganske klart, at det var Arbejdsgiverforeningens redegørelse, der blev lagt frem for os hernede. Nu skete der så nogle andre ting i forbindelse med det, så vi endte med at stemme for samme dagsorden alligevel. Men der er betydelige forskelle på, hvad regeringspartierne mener på det område, og hvad socialdemokratiet hidtil har sagt. Men hvis stemmeforklaringen er den, som hr. Ivar Nørgaard netop har givet, så for min skyld ingen alarm; så siger jeg bare velbekomme til det punkt.

Vi agter ikke at gå ind i det, for vi har læst, hvad der står i de ting, som er kommet nede fra EF, og som handler om, at man skal koordinere og finde ud af og gøre ved. Derved kommer man i bedste fald til at blokere, ikke alene for metalarbejderne, som strejker i øjeblikket for en 35 timers arbejdsuge, men også for de tiltag, der er i gang i Holland og Belgien, og det nye tiltag, der er i gang i Frankrig. Men det bliver nu socialdemokratiets sag.